

Elo Romančík

* 17. 12. 1922

† 9. 10. 2012

Elo Romančík sa narodil v Ružomberku. Po jeho narodení sa rodičia presťahovali do Liptovského Mikuláša, tam si otvorili na námestí jedáleň, budovu neskôr odkúpila Tatrabanka. Rodičia sa v roku 1925 presťahovali do Važca. Pri vzniku veľkého požiaru vo Važci v roku 1931, keď mal Elo 9 rokov boli nútení rodičia odísť, hľadali pomoc u blízkych a to v Podturni. Od tohto roku prežil detstvo a mladosť v Podturni. Rodičia si tu otvorili obchod, neskôr si postavili malý domček pri Jamníčku. Skôr než sa stal mladý Elo hercom toto malo svoju predhistóriu. Jeho hereckej dráhe predchádzala vojnová skúsenosť. V roku 1943 narukoval a stal sa ako vojak kresličom máp. Keď vypuklo SNP odišiel k partizánom a pôsobil ako partizán v Brezne, v Bujakove, v Mlynkách, v Klenovci. Tam neskôr vážne ochorel, liečil sa u neznámych ľudí a potom sa vrátil domov. Po prechode frontu sa stal tajomníkom a potom najmladším predsedom Miestneho národného výboru v republike, mal 23 rokov.

Bavilo ho však divadlo, pôsobil najprv ako ochotník v Podturni, v Liptovskom Mikuláši a v okolitých obciach. Veľmi na neho pôsobil učiteľ Böhmer v činnosti čitateľského spolku a v Matici slovenskej. Venoval sa aj maľovaniu. Pri jednom ochotníckom vystúpení v roli Jánošíka, kde bol iba na záskok sa začala jeho profesionálna dráha, ktorá sa stala naplnením jeho snov. V Martine v divadle počas 11 ročného účinkovania stvárnil 10-ty postáv. V roku 1956 nastúpil Elo Romančík do činohry SND. Tu vytvoril počas svojho účinkovania nespočetné množstvo postáv a postavičiek a mnohé z nich sa natrvalo zapísali do pamäti divákov i do histórie slovenského divadelníctva. Zvláštnym fenoménom sa stalo účinkovanie v muzikáli „Na skle maľované“, čo vlastne prispelo aj k tomu, že bol aktívny až po roky, keď sa mu zhoršil zdravotný stav.

Pán Elo Romančík často chodieval do Podturne. Má tu pochovaných rodičov, navštevoval sestry Jarjabekové, s ktorými mal hlboký priateľský vzťah a aj z dôvodu, že spolu s ich bratom Ondrejom Jarjabkom vytvorili množstvo divadelných a filmových rolí. Lákali ho tu aj spomienky na prežité detstvo, na ktoré pri rozhovoroch vždy rád spomínal a vracal sa do minulosti. Pri spoločenských akciách v našej obci sa pri ospravedlnení neúčasti zo zdravotných dôvodov zaujímal o obec a vrelo želal našim občanom a obci úspechy v jej ďalšom rozvoji.

Občania našej obce Podtureň najmä zo strednej a staršej generácie budú na neho spomínať ako na človeka, ktorý svojim prístupom k umeleckému životu ale aj aktívnemu kultúrno – spoločenskému životu v našej obci vytváral hodnoty pre ďalšie generácie.

Čeť jeho pamiatke!

Marián Vojtík, starosta Obce Podtureň